Lietas Nr. 128022814
Lietas arhīva Nr. 1-0004-15/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015. gada 15.janvārī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Risberga
ar tiesas sēdes sekretāri N.Ļisicku
atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014. gada 24.marta lēmumu Nr.681 un

konstatēja:

2014.gada 10.februārī plkst.09:30, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk tekstā VP RRP PPP CPB) jaunākais inspektors R.Teležņikovs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 181611, par to, ka /pers. A/ 2014.gada 10.februārī plkst.09:23, Garkalnes novadā vadīja transportlīdzekli CHRYSLER TOWN CONTRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Vidzemes šoseju no Vangažu puses Rīgas virzienā ar ātrumu 126 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 122 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci „STALKER DUAL" Nr.095493.

2014.gada 24.februārī /pers. A/ iesniedza sūdzību par VP RRP PPP CPB jaunākā inspektora R.Teležņikovsa 2014.gada 10.februāra lēmumu (administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 181611).

2014.gada 24.martā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes nodaļas priekšnieka vietnieks A.Pumpurs izskatīja /pers. A/ sūdzību un pieņēma lēmumu Nr. 681, kurā konstatēja, ka 2014.gada 10.februārī plkst.09:30, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk tekstā PPP CPB) jaunākais inspektors R.Teležņikovs /pers. A/ noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF181611 par CSN 115.1.punkta prasību neievērošanu, t.i., par to, ka viņš 2014.gada 10.februārī plkst.09:23, Garkalnes novadā vadīja transportlīdzekli CHRYSLER TOWN CONTRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Vidzemes šoseju no Vangažu puses Rīgas virzienā ar ātrumu 126 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 122 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci „STALKER DUAL" Nr.095493. Protokolam pievienots video ierakst un vadītāja paskaidrojums.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{8}panta devītā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadracikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu 55 *euro* (piecdesmit piecu *euro)* apmērā.

Saskaņā ar LAPK 149^{8}.panta devītās daļas nosacījumiem, 2014.gada 10.februārī VP RRP KPP PPP CPB jaunākais inspektors R.Teležņikovs pieņēma lēmumu Nr.PF 181611 /pers. A/ piemērot naudas sodu 55 *euro* apmērā. Kā apstākli, kas atbildību pastiprina norādot LAPK 34.panta otro daļu.

Ar administratīva pārkāpuma protokolu Nr.PF 181611 un pieņemto lēmumu /pers. A/ iepazinās, to parakstīja un ierakstīja, "Nepiekrītu". Atsevišķā paskaidrojumā persona norāda, ka brauca pa Vidzemes šoseju no Siguldas puses Rīgas virzienā un aiz apdzīvotas vietas "Garkalne" no aizmugures puses ar zilas gaismas signāliem transportlīdzekli apturēja policijas transportlīdzeklis. Policijas darbinieks paskaidroja, ka pārsniegts atļautais braukšanas ātrums. /pers. A/ skaidro, ka savā braukšanas virzienā neredzēja ceļu policijas darbiniekus, tādējādi centās noskaidrot, kā tika fiksēts viņa transportlīdzekļa braukšanas ātrums. Uz ko amatpersona paskaidroja, ka braukšanas ātrums tika fiksēts braucot pretī, aiz sadalošās joslas. /pers. A/ norāda, ka braukšanas ātrumu nav pārkāpis un nesaprot, kā intensīvas satiksmes apstākļos, agrā rīta stundā tika fiksēts protokolā norādītais braukšanas ātrums 122 km/h. Turklāt noskatoties video ierakstu konstatēja, ka uzrādītais braukšanas ātrums nekādā mērā nav identificējams ar paskaidrojuma sniedzēja transportlīdzekli.

/pers. A/ sūdzībā norāda, ka 2014.gada 10.februārī jaunākais inspektors R.Teležņikovs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 181611, kurā norādīts, ka pārkāpis CSN 115.1.punkta nosacījumus. Iesniedzējs norāda, ka nepiekrīt protokolā norādītajai pārkāpuma būtībai, jo protokolā norādītā mērierīce nav izmantota atbilstoši lietošanas instrukcijai. Iesniedzējs skaidro, ka mērījumu nevar uzskatīts par precīzu, ja tas veikts lietus laikā un intensīvas satiksmes apstākļos. Minētajā vietā abos braukšanas virzienos transportlīdzekļu kustība organizēta četrās braukšanas joslās, katrā virzienā pa divām joslām un sadalošā josla starp tām. Amatpersonas veiktais mērījums neidentificē konkrētu transportlīdzekli, jo mērierīces attālums var sasniegt vairākus kilometrus. Turklāt video ieraksts nekādā mērā nepierāda, ka iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis brauca ar protokolā norādīto braukšanas ātrumu. /pers. A/ uzskata, ka nav ievērota mērierīces lietošanas instrukcija, kas paredz, ka mērierīces mērījumu var ietekmēt tās darbības laukā atrodošie priekšmeti, proti, minētajā vietā atradās ceļa pārvads Mālpils - Garkalne, lielgabarīta sēta uz sadalošās joslas pie regulējamas gājēju

pārejas, kā arī uz sadalošās joslas atradās vairāki liela izmēra norādījuma un informācijas zīmes, līdz ar to mērierīces mērījums nav ticams. Lūdz ņemt vērā sūdzībā norādītos apstākļus un atcelt nepamatoti sastādīto protokolu.

LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākli, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

CSN 115.1.punkts nosaka, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt: motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Nekādas atkāpes no šiem noteikumiem nav paredzētas.

VP RRP KPP CPB jaunākais inspektors R.Teležņikovs dienesta ziņojumā norāda, ka 2014.gada 10.februārī pildīja dienesta pienākumus un ar dienesta transportlīdzekli VOLVO, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, brauca pa Vidzemes šoseju un tika veikta ātruma režīma kontrole. Plkst.09:23 transportlīdzeklim CHRYSLER TOWN CONTRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, tika fiksēts braukšanas ātrums 126 km/h. Minētā ātruma fiksēšanas brīdī ar dienesta transportlīdzekli brauca pa Vidzemes šoseju 22.km no Rīgas puses Vangažu virzienā pa otro braukšanas joslu, bet transportlīdzeklis, kuram tika fiksēts braukšanas ātrums brauca pa pretējo braukšanas joslu no Vangažu puses Rīgas virzienā. Jaunākais inspektors paskaidro, ka minētā transportlīdzekļa braukšanas ātruma fiksēšanas brīdī ne pirms, ne pēc vairāk kā 100 metru attālumā nebrauca neviens cits transportlīdzeklis, kā arī mērījuma brīdī netika konstatēti tehniski šķēršļi, kas liegtu veikt precīzu mērījumu ar protokolā norādīto mērierīci, kurai bija uzstādīts režīms, kas pietuvina uzfilmēto ierakstu. R.Teležņikovs norāda, ka protokolā minētajā vietā bija neliels ceļa līkums, mērierīce fiksēja braukšanas ātrumu 126 km/h, savukārt video ierakstošā iekārta nebija pagriezta uz minēto transportlīdzekli. Pēc mērījuma uzrādīšanas uz monitora video ierakstošā iekārta tika pagriezta uz pretējā joslā pretī braucošo transportlīdzekli. Amatpersona dienesta ziņojumā skaidro, ka /pers. A/ sūdzībā minētie apstākli, proti, ka braukšanas ātrumu varēja ietekmēt gājēju pāreja uz sadalošās joslas, no vietas, kur konkrēti tika fiksēts transportlīdzekļa CHRYSLER TOWN CONTRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ braukšanas ātrums atradās apmēram viena kilometra attālumā, neliels lietus nav šķērslis, lai fiksētu precīzu mērījumu, kā arī ātruma fiksēšanas vietā nav sēta, barjera, kas var radīt neprecīzu mērījumu. Turklāt saskaņā ar minētās mērierīces lietošanas instrukciju fiksējot braukšanas ātrumu /pers. A/ transportlīdzeklim, jau tika atrēķināta pieļaujamā kļūda no fiksētā ātruma.

Ātruma mērījums fiksēts ar radaru „STALKER DUAL" Nr.095493 No Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikāta Nr. E0071V14 izriet, ka radars "STALKER DUAL" Nr.095493 atzīts par derīgu transportlīdzekļu ātruma kontrolei no 2014.gada 17.janvāra līdz 2015.gada 16.janvārim. Ātruma mērierīce atbilst likuma „Par mērījuma vienotību" prasībām, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 09.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 05.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām.

Saskaņā ar likuma "Par policiju" 10.pantu viens no policijas pamatuzdevumiem ir nodrošināt kārtību uz ceļiem. Savukārt saskaņā ar CSL 43.[4] pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē ceļu policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām. No iepriekšminētajām tiesību normām izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir deleģējis veikt ceļu policijai, tādejādi secināms, ka ceļu policijas darbinieks R.Teležņikovs rīkojies atbilstoši piešķirtajai kompetencei.

Objektīvi, vispusīgi, izvērtējot visus administratīvās lietas materiālus kopumā VP RRP KPP uzskata, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma un piemērotais sods atstājams negrozīts sekojošu iemeslu dēļ:

1) CSN 115.1.punkts nosaka, ka ātrums ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzeklim nedrīkst pārsniegt 90 km/h.

2) LAPK 149[8].panta devītā daļā - par 115.1.punkta prasību pārkāpumu, t.i., par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 km/h līdz 40 km/h, transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu *55euro* apmērā.

Tātad, lai iestātos LAPK 149.[8]panta devītā daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un ir pārsniedzis CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu ārpus apdzīvotas vietas no 31 km/h līdz 40 km/h (dotajā gadījumā vadītājs, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, ir braucis ar ātrumu 122 km/h).

Lietā nepastāv strīds par to, ka 2014.gada 10.februārī plkst.09:23, transportlīdzeklis CHRYSLER TOWN CONTRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, atrada kustībā Garkalnes novadā, pa Vidzemes šoseju 22.km no Vangažu puses Rīgas virzienā.

Paskaidrojumā /pers. A/ norāda, ka viņam nav saprotams, kā intensīvā satiksmes plūsmā tika fiksēts braukšanas ātrums konkrēti viņa transportlīdzeklim. Sūdzībā persona norāda, ka amatpersona rīkojies neatbilstoši mērierīces lietošanas instrukcijai. Mērījums tika veikts lietus laikā, minētā vietā bija sadalošā josla, mērierīces darbības attālums var sasniegt vairāku kilometru attālumu. Turklāt radara mērījumu var ietekmēt tā darbības laikā atrodošie priekšmeti, ceļa pārvads Mālpils-Garkalne, lielgabarīta sēta uz sadalošās joslas pie regulējamas gājēju pārejas, kā arī uz sadalošās joslas uzstādītas vairākas liela izmēra zīmes.

Lietas izskatīšanas gaitā tika noskaidrots, ka administratīvā pārkāpuma protokolam Nr.PF 181611 pievienots video ieraksts, kurā redzams, ka video filmēšana notiek Garkalnes novadā, diennakts gaišajā laikā no kustībā esoša operatīvā transportlīdzekļa priekšējā skata video ierakstošās iekārtas. Transportlīdzekļu kustība paredzēta divos pretējos braukšanas virzienos, katrā pa divām joslām, kuras atdala sadalošā josla (zaļā zona). Policijas transportlīdzeklis brauc pa Vidzemes šoseju no Rīgas puses Vangažu virzienā ar ātrumu 89 km/h, pietuvojas transportlīdzeklim AUDI, ceļa pārvadam un nelielam ceļa līkumam. Braucot ceļa līkumu video ierakstošās iekārtas objektīvs vairāk uztver policijas transportlīdzekļa braucošajā virzienā brauktuves labo pusi. Plkst.09:23:36, funkcijā "Target" rāda 126 km/h, video ierakstošās iekārtas objektīva leņķis tiek mainīts un vērsts uz pretējo brauktuves joslu, kur redzams gaišas krāsas transportlīdzeklis, kas tuvojas un pabrauc garām policijas transportlīdzeklim. Policijas transportlīdzeklis nekavējoties samazina braukšanas ātrumu un veic apgriešanās manevru Rīgas pilsētas virzienā. Video ierakstā nav redzama sēta, barjera, gājēju pāreja un liela izmēra zīmes.

Iestādei nerodas šaubas par to, ka policijas darbiniekam, kurš ir pilnvarots veikt braukšanas ātruma kontroli uz ceļa, tātad, kuram ir likumā noteiktā kompetence un prasmes, kas nepieciešamas darbam ceļu policijas amatpersonas amatā, cita starpā piemīt prasme rīkoties ar ātruma mērītājiem atbilstoši to lietošanas instrukcijai. Policijas darbinieki, kas veic transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontroli uz ceļiem ir apmācīti strādāt ar radaru, tai skaita veikt objektīvam mērījumam nepieciešamos iestatījumus un ņemt vērā vides faktorus, kas varētu ietekmēt rādījuma precizitāti. Tādejādi secināms, ka policijas darbinieka fiksētais un administratīvā pārkāpuma protokolā norādītais ātrums bija fiksēts /pers. A/ transportlīdzeklim. Iestāde paskaidro, ka video ierakstā redzamā kreisajā lodziņā uzstādītā funkcija "Target" saskaņā ar instrukciju rāda mērķa ātrumu, tiek rādīts tā mērķa braukšanas ātrums, kurš saskaras ar radara radīto staru. Radaram darbojoties stacionārajā režīmā, mērķa lodziņā tiks rādīts stiprākā attiecībā pret radaru mērķa transportlīdzekļa ātrums, kurš tuvojās radaram vai attālinās no tā. Līdz ar to no lietā iegūtā video ieraksta secināms, ka brīdī, kad tika veikts braukšanas ātruma mērījums tas tika fiksēts protokolā norādītajam transportlīdzeklim, ko arī apliecina brīdis, kad video ierakstošās iekārtas kameras objektīvs tika pavērsts tieši uz pretējo braukšanas joslu, kad sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis tuvojās policijas transportlīdzeklim un radara mērierīce rādīja 126 km/h.

4) Materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieinteresēts noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. A/. Nekādi apstākli, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, netika konstatēti.

Arī saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto dalu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījumā arī policijas darbiniekam, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Turklāt, lai gan policijas darbinieka liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 03.decembra spriedumu lietā AA13-05/5, 2005.gada 09.decembra spriedumu lietā Nr.666-05/5).

5) Policijas darbinieka primārais uzdevums ir konstatēt pārkāpumus, tādejādi novēršot ceļu satiksmes negadījumu iespējamību. Līdz ar to no CSN un LAPK tiesību normām secināms, ka persona sodāma par pieļauto pārkāpumu.

Konkrētajā gadījumā situāciju uz ceļa vēroja un vērtēja policijas darbinieki, kuru ikdienas darba pienākumos ietilpst transportlīdzekļu ātruma novērtēšana un mērīšana, kuri ar savu skatienu un uzmanību bija koncentrējušies tieši situācijai uz ceļa un ātruma mērīšanai, līdz ar to iestāde uzskata, ka situāciju objektīvāk novērtēt varēja policijas darbinieks. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka minētā vietā bija intensīva transportlīdzekļu satiksme. Iestāde konstatē, ka no lietā iegūtā video ieraksta nav konstatējams fakts, ka minētajā vietā bija intensīva transportlīdzekļu satiksme, kas saskaņā ar mērierīces lietošanas instrukciju liegtu veikt transportlīdzekļa braukšanas ātruma mērījumu. Iestāde atzīst, ka video ierakstā redzami arī citi kustībā esoši transportlīdzekļi, taču no ieraksta redzams, ka tie nebrauc tuvā distancē viens aiz otra, bet ar pietiekami lielu atstatumu. Turklāt dienesta ziņojumā jaunākais inspektors R.Teležņikovs norāda, ka /pers. A/ sūdzībā minētie apstākļi, ka braukšanas ātrumu varēja ietekmēt gājēju pāreja uz sadalošās joslas, no vietas, kur konkrēti tika fiksēts transportlīdzekļa CHRYSLER TOWN CONTRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ braukšanas ātrums atradās apmēram viena kilometra attālumā, turklāt neliels lietus nav šķērslis, lai fiksētu precīzu mērījumu, kā arī ātruma fiksēšanas vietā nav konstatējama sēta, barjera, kas varēja radīt neprecīzu mērījumu, kā arī saskaņā ar minētās mērierīces lietošanas instrukciju fiksējot braukšanas ātrumu /pers. A/ transportlīdzeklim, jau tika atrēķināta pieļaujamā kļūda no fiksētā ātruma. Iestāde konstatē, ka lietas materiālos sūdzības iesniedzējs nenorāda ar kādu braukšanas ātrumu brauca protokolā noradītajā vietā. Persona norāda, ka braukšanas ātrumu nav pārkāpis, taču no minētā nav viennozīmīgi izdarāms secinājums, ka brīdī, kad tika veikts konkrētais mērījums iesniedzējs brauca ar atļauto braukšanas ātrumu.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieka liecības, citi dokumenti, kā arī pārkāpumu fiksējošie līdzekļi.

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīva pārkāpuma protokols un pieņemtais lēmums lietā Nr.PF181611, radara „STALKER DUAL" Nr.095493 verificēšanas sertifikāts Nr.E0071V14, video ieraksts, /pers. A/ paskaidrojums un sūdzība, kā arī jaunākā inspektora R.Teležņikova dienesta ziņojums.

Iestādei nav pamata apšaubīt policijas darbinieka konstatēto pārkāpumu un pēc tam protokolā Nr.PF 181611 norādītos apstākļus, jo tie apstiprinās ar lietas materiāliem. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Dotajā gadījumā VP RRP KPP rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks būtu neobjektīvs vai nekompetents sūdzības iesniedzēja administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Visi pierādījumi lietā tiek vērtēti kopumā un savstarpējā saistībā.

CSN 6.punktu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības. Nav atstājams bez ievērības apstāklis, ka atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana ir viens no biežākajiem, ceļu satiksmes negadījumu izraisīšanas iemesliem, kuru skaits pēdējā laikā ir manāmi pieaudzis.

CSN 10.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

VP RRP KPP secina, ka no administratīvās lietas materiāliem un video ieraksta ir nepārprotami redzams /pers. A/ administratīvais pārkāpums, tāpēc viņa viedoklis par lietas apstākļiem vērtējams kā vēlme izvairīties no administratīvā soda. Turklāt bez ievērības nav apstājams fakts, ka /pers. A/ gada laikā piecas reizes administratīvi sodīts par CSN pārkāpumu neievērošanu.

LAPK 149.^{8}panta devītās daļas sankcija noteic konstantu naudas sodu 55 *euro* apmērā, līdz ar to likumdevējs tiesību normas piemērotajam nav paredzējis iespēju vērtēt atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus attiecībā uz soda apmēru. Ja LAPK noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvā pārkāpuma, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru, līdz ar to

soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā. /pers. A/ piemērots sankcijā ietvertais konstants sods, kura mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī brīdināt, lai turpmāk tiktu ievērotas CSN ietvertās prasības un pienācīgi pildīti satiksmes dalībnieka pienākumi.

Ceļu satiksmes likuma 43.panta pirmajā daļā noteikts, lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta, transportlīdzekļu vadītāju izdarītie administratīvie pārkāpumi tiek reģistrēti Sodu reģistrā, bet pārkāpumu uzskaites punkti - transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

No minētās tiesību normas secināms, ka pārkāpuma uzskaites punktu piemērošanas mērķis ir novērst apdraudējumu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un to mantai.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 "Pārkāpumu uzskaites sistēmas piemērošanas noteikumi" 1.pielikuma 43 .punktu, par LAPK 149.^{8}panta devītās daļas pārkāpumu piemēro 2 pārkāpuma uzskaites punktu. No minētā secināms, ka sūdzības iesniedzēja izdarītais administratīvais pārkāpums, likumdevēja izpratnē ir radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai to mantai, līdz ar to pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu. Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma bīstamību sabiedriskajai kārtībai un drošībai uz ceļiem, /pers. A/ sodīšana ar naudas sodu 55 *euro* apmērā, lai novērstu jaunu pārkāpuma izdarīšanu, ir samērīga un atbilstoša izdarītajam pārkāpumam, lai viņš turpmāk ievērotu CSN ietvertās prasības un pienācīgi pildītu satiksmes dalībnieka pienākumus.

Atbilstoši LAPK 22.pantam administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

VP RRP KPP uzskata, ka ar visiem lietas materiāliem ir pierādītas /pers. A/ darbības CSN 115.1.punkta prasību pārkāpumā. Tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF 181611 sastādīts un lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti.

Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu.

Pamatojoties uz augstāk minēto un, saskaņā ar LAPK 1. pantu un 22. pantu, vadoties pēc LAPK 243., 244., 287. panta pirmās daļas 1. punkta, nolēma: 2014.gada 10.februārī VP RRP KPP PPP CPB jaunākā inspektora R.Teležņikova pieņemto lēmumu lietā Nr.PF 181611 /pers. A/ piemērot naudas sodu 55 *euro* atstāt negrozītu, /pers. A/ sūdzību noraidīt kā nepamatotu.

2014.gada 24.marta Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes nodaļas priekšnieka vietnieks A.Pumpurs izskatīja /pers. A/ sūdzību un pieņēma lēmumu Nr. 681 /pers. A/ pārsūdzēja Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā. Sūdzībā norādīts, ka 2014. gada 24. martā VP Rīgas reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieks A.Pumpurs (turpmāk tekstā „Amatpersona") pieņēma lēmumu nr. 681 administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF181611 (turpmāk tekstā „Lēmums") pret /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk tekstā „Pieteicējs"). Ar Lēmumu tika noraidīta Pieteicēja sūdzība par 2014. gada 10. februāra VP RRP PPP CPB jaunākā inspektora R. Teležņikova pieņemto lēmumu PF181611 piemērot naudas sodu 55 euro apmērā, to atstājot negrozītu.

Amatpersona, izskatot Pieteicēja sūdzību, konstatējusi, ka 2014. gada 10. februārī plkst. 9:30, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors R.Teležnikovs /pers. A/ noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu nr. PF181611 par CSN 115.1. punkta prasību neievērošanu, t.i., par to, ka viņš 2014. gada 10. februārī plkst. 9:23, Garkalnes novadā vadīja transportlīdzekli Chrysler Town Country, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Vidzemes šoseju no Vangažu puses Rīgas virzienā ar ātrumu 126 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 122 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci "Stalker Dual" nr. 095493. Protokolam pievienots video ieraksts un vadītāja paskaidrojums.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta LAPK 149.8. panta devītajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 km/h līdz 40 km/h ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobilim, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, transportlīdzekļu vadītajam uzliek naudas sodu 55 euro apmērā.

Pieteicējs nepiekrīt Lēmumam un apstrīd to sekojošo iemeslu dēļ:

Lēmums ir atceļams, jo, neskatoties uz Amatpersonas konstatētajiem faktiem, iegūtajiem pierādījumiem un to novērtējumu, Pieteicējs uzskata, ka iegūtie pierādījumi nav pietiekami, tie ir safabricēti, bet to novērtējums ir nekorekts, lai Pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības par CSN 115.1. punkta prasību neievērošanu.

Amatpersona, iepazīstoties ar pierādījumiem, konstatē, ka video ierakstā sākotnēji nav redzams Pieteicēja vadītais transportlīdzeklis, jo video ierakstošās iekārtas objektīvs ir vērsts policijas auto braukšanas virzienā uz brauktuves labo malu. Tikai pēc tam, kad radara rādījumi konstatē kāda transportlīdzekļa braukšanas ātrumu 126 km/h, video ierakstošās iekārtas objektīvs tiek pagriezts Pieteicēja vadītā auto virzienā, kurš brauca pretim policijas a/m pa pretējo braukšanas joslu. Pieteicējs uzskata, ka šādi rīkojoties, policijas darbinieki ir klaji pārkāpuši savas pilnvaras, tādējādi nepamatoti saucot pie administratīvās atbildības Pieteicēju. Proti, Amatpersona Lēmumā norāda, ka "Iestāde atzīst, ka video ierakstā redzami arī citi kustībā esoši transportlīdzekļi, taču no ieraksta redzams, ka tie nebrauc tuvā distancē viens aiz otra, bet ar pietiekami lielu atstatumu" (netiek gan formulēts, kas uzskatāms par pietiekami lielu attālumu un kāda vispār tam ir nozīme veicot mērījumus ar doplera tipa radaru Stalker). Pieteicējs savā paskaidrojumā un sūdzībā norādīja, ka minētajā diennakts laikā un vietā darba dienās ir intensīva transportlīdzekļu plūsma, ko Amatpersona noliedz, bet tajā pašā laikā atzīst, ka video ierakstā redzami vairāki transportlīdzekļi. Tādējādi Pieteicējs uzskata, ka policijas darbinieki ir rīkojušies neprofesionāli un pretlikumīgi, jo, apzināti pavēršot video kameras objektīvu pret Pieteicēja vadīto a/m un mainot kameras apskata leņķi (veicot pietuvinājumu, lai video ierakstā, kas tika parādīts Pieteicējam, neredzētu citus transportlīdzekļus), ir safabricējuši pierādījumus, kas novedusi pie Pieteicēja nepamatotas saukšanas pie atbildības.

Amatpersona Lēmumā norāda uz to, ka radara ierīces ātruma fiksācijas displejā TARGET tiek uzrādīts tā mērķa ātrums ar kuru saskaras radara stars. Ņemot vērā to, ka Pieteicējs minētajā laikā un vietā atļauto braukšanas ātrumu nepārkāpa, tad secināms, ka radara raidītais un saņemtais signāls

(doplera princips) ir uztvēris cita transportlīdzekļa ātrumu, bet policijas darbinieki kļūdaini secinājuši (vai apzināti rīkojoties), ka ātrumu pārkāpj tieši Pieteicējs, un pavērsuši video kameru pret tā vadīto a/m. Jāpiezīmē, ka doplera tipa radara "Stalker" darbība balstās uz izkliedētu (12 grādi) un tāldarbīgu (līdz vairākiem kilometriem) mikroviļņu signālu (nevis koncentrētu staru, kuru būtu iespējams precīzi vērst uz konkrētu transporta līdzekli), kas izslēdz iespēju precīzi noteikt, kuram tieši transportlīdzeklim ātrums tiek fiksēts, jo radara darbības laukā/zonā vienlaicīgi nonāk vairāki transportlīdzekļi. Pieteicējs uzskata, ka šie apstākļi norāda uz to, ka iegūtie pierādījumi nav uzskatāmi par ticamiem un nevar būt par pamatu Pieteicēja saukšanā pie administratīvās atbildības.

Amatpersona Lēmuma norada, "ka policijas darbinieki, kas veic ātruma kontroli uz ceļiem ir apmācīti strādāt ar radaru, tai skaitā veikt objektīvam mērījumam nepieciešamos iestatījumus un ņemt vērā vides faktorus, kas varētu ietekmēt radījumu precizitāti". Tāpat Amatpersona Lēmumā norāda, ka "video ierakstā redzams, ka video filmēšana notiek Garkalnes novadā, diennakts gaišajā laikā no kustībā esoša operatīvā transportlīdzekļa priekšējā skata video ierakstošās iekārtas. Transportlīdzekļu kustība paredzēta divos pretējos braukšanas virzienos, katrā pa divām braukšanas joslām, kuras atdala sadalošā josla (zaļā zonā). Policijas transportlīdzeklis brauc pa Vidzemes šoseju Vangažu virzienā ar ātrumu 89 km/h, pietuvojas transportlīdzeklim Audi, ceļa pārvadam un nelielam ceļa līkumam". Savukārt, jaunākais inspektor R, Teležņikovs savā dienesta ziņojumā norāda, ka "... neliels lietus nav šķērslis, lai fiksētu precīzu mērījumu, kā arī ātruma fiksēšanas vietā nav konstatēta sēta, barjera, kas varēja radīt neprecīzu mērījumu". Pieteicējs uzskata, ka, tādējādi, Amatpersona Lēmumā nav ņēmusi vērā vairākus svarīgus apstākļus, kuri pierāda veiktā mērījuma iespējamo kļūdu. Proti, ražotāja ierīces "Stalker Dual" lietošanas instrukcija paredz, ka lietus laikā veikti mērījumi ir kļūdaini, jo lietus lāses absorbē un izkropļo radara signālu. Tajā skaitā instrukcija paredz, ka radara mērījumu precizitāti var ietekmēt arī citi apkārtējās vides faktori - apkārtnes reljefs/konfigurācija (šajā gadījumā līkums ir tas, kas kropļo ātruma mērījuma precizitāti, jo transportlīdzekļiem, kas kustas pa liektu līniju nevis tieši pretī mērierīcei pa taisni, ātruma fiksācija nav iespējama, ņemot vērā ģeometrijas un fizikas pamatlikums), lieli objekti (šajā gadījumā ceļa pārvads, kas izkropļo radara noraidīto un saņemto mikroviļņu signālu). Ļoti lielu ietekmi uz radara mērījumu precizitāti atstāj paša policijas auto, kura iekšpusē uzstādīts radars, radītie elektronikas un mehāniskā aprīkojuma traucējumi. Radara ražotāja instrukcija paredz, ka lielu ietekmi uz mērījumu precizitāti atstāj policijas automašīnas salona ventilatora darbība, kura ievērojami kropļo radara signālu. Ņemot vērā, ka ārā lija lietus, tad nav ticami uzskatīt, ka policijas darbinieki būtu pārvietojušies ar a/m, kurai ir izslēgts salona ventilators (lai, ievērojot radara lietošanas instrukciju, izvairītos no traucējumiem), tādējādi provocējot logu aizsvīšanu, redzamības pasliktināšanos un satiksmes apdraudēšanu. No augstāk minētā, Pieteicējs secina, ka policijas darbinieki ir rīkojušies pretrunā ar radara ražotāja ierīces "Stalker Dual" lietošanas instrukciju un šāds darbības/bezdarbības rezultātā iegūtie mērījumi nevar būt par pamatu Pieteicēja saukšanai pie administratīvās atbildības.

Amatpersona Lēmumā apgalvo, ka policijas darbinieki ir apmācīti rīkoties ar radaru. Tāpat, Amatpersona Lēmumā norāda mērierīces numuru un verificēšanas sertifikāta numuru, kas apstiprina ierīces derīgumu transportlīdzekļu ātruma kontrolei, tomēr nenorāda ne uz vienu dokumentu, kas apstiprinātu, ka policijas darbinieki ir apmācīti rīkoties ar šādu ierīci. Tādēļ Pieteicējs secina, ka Amatpersonas apgalvojums ir nepatiess, jo, kā minēts augstāk, tad policijas darbinieki ir rupji pārkāpuši radara lietošanas noteikumus. Tādējādi ir apšaubāmas policijas darbinieku tiesības veikt ātruma mērījumus un uzlikt sodu par šādiem pārkāpumiem.

Ņemot vērā visu augstāk minēto, pieteicējs pārsūdz Lēmumu Nr.681 (24.03.2014.) pilnā apjomā un lūdz atcelt LR IeM VP RRP KPP lēmumu Nr.681, izbeigt administratīvo lietu nr.PF181611.

/pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka 2014.gada 10.februārī brauca Rīgas virzienā pa Vidzemes šoseju. Netālu aiz Garkalnes viņu panāca policijas patruļmašīna un ar gaismas signāliem, skaņu signāliem apturēja. Uz jautājumu, kas noticis paskaidroja, ka pārkāpts atļautais ātrums. Tika sastādīts protokols. Lūdza uzrādīt, vai policijas darbiniekiem ir kāds videomateriāls, kur redzams, kur pārkāpj un kādā vietā. Parādīja videomateriālu, kurā bija redzams automašīnas mazs fragmentiņš un bija redzams kaut kāds ātrums. Policisti nevarēja paskaidrot, kādai automašīnai ir šis ātrums un kāpēc tik ļoti ir pietuvināts šis videoattēls, kā arī atbildēja, ka mērierīce viņiem bijusi izslēgta pirms tam un ieslēguši tikai tajā brīdī, kad braucis viņiem pretī. Uzskatu, ka policisti pārkāpuši savas instrukcijas, braucot ar izslēgtu mērierīci. Otrkārt, nav ņēmuši vērā vairākus apstākļus, kas varētu traucēt radara darbību. Ja būtu pārkāpis noteikumus, tad, protams, piekristu, parakstītos un samaksātu 50 euro. Paskaidrojumos, ko amatpersona ir minējusi par sūdzību, bija norādīts, ka policisti braukuši virzienā no Rīgas uz Vangažiem, kontrolējot ātrumu. Nekur nav minēts, ka šī ierīce ir izslēgta. Amatpersona min tikai to, ka kamera ir bijusi pavērsta uz labo pusi. Tad pēkšņi kādā momentā izdomājuši, ka kamera jāpagriež uz ceļu un jānofilmē automašīna, speciāli kameru pagriezuši uz automašīnu, lai viņu varētu nofilmēt. Radarierīces ražotāja aprakstā norādīts, ka tā ir radiosignāla ierīce, kas izstaro radiosignālu 12 grādu leņķī. Radara darbība var sasniegt pat vairākus kilometrus. Tas nozīmē, ka ātrums, kas nofiksēts, nemaz nav viņa (/pers. A/) mašīnai – tas varēja būt priekšā, aizmugurē braucošai kādai automašīnai. Tajā dienā bija neliels lietus, ko amatpersona ir atzinusi, bet norādīja, ka šāds lietus nevar traucēt radara darbībai. Tieši otrādi, radara ražotājs speciālā sadaļā par lietus iedarbību norāda, ka lietus lāses izkropļo radara mērījumu rezultātus, samazina darbības precizitāti, kā arī var tikt iegūts lietus lāšu ātrums. Ventilatora troksnis arī var ietekmēt radara darbību, jo par cik radara antena atrodas mašīnas salonā pie priekšēja stikla, un, braucot lietus laikā, tiek ieslēgts ventilators, tad šī ventilatora darbības traucējumi ietekmē radara precizitāti. Bieži vien radara nomērītais automašīnas ātrums un ventilatora griešanās ātrums var sasummēties. Kā norāda ražotājs, bieži vien ventilators var griezties līdz pat aptuveni 50 m/st. Tie pieņēmumi tam, kas varēja būt par iemeslu tam, kāpēc šāds ātrums varēja būt nofiksēts. Otrkārt, netika pierādīts, ka šis ātrums būtu fiksēts tieši viņa mašīnai. Šādi gadījumi daudzkārtēji ir bijuši cilvēkiem un tā nav pirmā reize, bieži vien ir mašīna, kas brauc lēnāk un kaut kur stipri tālāk aiz viņas daudz ātrāk brauc cita automašīna, kuru policija nemaz vēl neredz un pieņem, ka šis ātri pārvietojošais līdzeklis ir tas, ko viņi reāli redz tajā momentā. Uzskatu, ka nepatiesi sodīts, vaina nav pierādīta, ātrumu pārkāpis nav.

Liecinieks Rolands Teležņikovs tiesas sēdē liecināja, ka par Ceļu policijas inspektoru strādā 25 gadus un 6 gadus dienu dienā strādā ar šāda tipa radariem. Apmācības izgājis. Radars kopā ar video ir ieslēgts, vienkārši fiksēšanas poga ir izslēgta. Tas nav instrukcijas pārkāpums. Ja vizuāli konstatē, ka kāds brauc un apdzen pārējās mašīnas, tad ieslēdz un izmēra ātrumu. Intensīvā kustībā, radars puskilometru tālāk nerādīs. Radars vienmēr rāda pirmo mašīnu un rāda ātrāko mašīnu. Tajā vietā, kur bija fiksēts /pers. A/ automašīnas ātrums, kamerai bija noregulēts fokuss un mašīnu tajā brīdī īsti nevarēja redzēt, tāpēc ar roku tā tika pagriezta. Pirmdienas rītā cilvēki brauc aptuveni ar vienādu ātrumu un nav grūti redzēt kurš brauc ar 126 km/h un pa otro

joslu apdzen pārējos. Kamera tika pagriezta pret /pers. A/ automašīnu, jo brauca pa otro joslu visiem garām. Ātruma fiksēšanas brīdī lietus nebija, tas bijis pirms tam. Tilts ir nekustīgā celtne un nevar traucēt signālam. Turklāt, zinot tā tilta konstrukciju, viņam pa vidu nekādu šķēršļu nav. Ventilators atrodas panelī un radars atrodas virs paneļa pie stikla. Ja tas tik nenormāli iespaido, tad izgatavotājs nemaz neļautu radaru uzstādīt salonā. Tāpēc radaram tiek pieļauta kļūda 3% no ātruma, ko iespaido šie apstākļi. Ar radara tehniskiem radītājiem iepazinies, zina, kā tas strādā un kas iespaido. Radars uzņēma ātrumu, bet kamerai zooms bija pievilkts ļoti tuvu, lai labāk varētu redzēt mašīnu, kas brauc pretī un pārkāpj ātrumu. Radars ir atsevišķa ierīce no videokameras. Kameru pagrieza apzināti uz mašīnas pusi, jo automobilis bija pārkāpis ātrumu. Pierādījums lietā ir protokols ar ziņojumu, bet video ir papildus pierādījums. Ja nāk pretī mašīnas vien pēc otras ar ātrumiem 97 vai 104, un pa otro joslu visiem garām brauc mašīna ar ātrumu 126, var noteikt, kura mašīna brauc ar šo ātrumu. Ātrums netiek fiksēts uz aci, jo ātrumu fiksē radars, bet ir redzams, kurš brauc visiem garām. Radars neraksta, kura mašīna ar kādu numuru brauc ar nofiksēto ātrumu. No tā, ka automašīna pa otro joslu apdzen citas automašīnas, izdara secinājumu, ka viņš brauc ātrāk par pārējām automašīnām un radarā uzrādītājs ātrākās automašīnas ātrums pieder šai automašīnai. Kamera visu laiku filmē, tā visu laiku pagriezta pretī priekšā braucošajām automašīnai, vienkārši tajā ceļa posmā bija līkums. Citas automašīnas tajā brīdī nebrauca tik ātri un nebrauca garām citām automašīnām. Nepieļauj, ka šīs ātrums bija tālāk braucošai automašīnai, tajā ceļa posmā bija līkums.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, nav ziņojis par neierašanās iemesliem, nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Motīvu daļa

Uzklausot /pers. A/ paskaidrojumus, liecinieka Rolands Teležņikovs liecības, pārbaudot lietas materiālus tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014. gada 24.marta lēmumu Nr.681 ir likumīgs un pamatots, tas ir atstājams spēkā, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 285.pantu iestāde, kā arī tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF181611 sastādīts un naudas sods uzlikts par Latvijas APK 149.^{8} panta devītās daļas paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, norādot, ka 2014.gada 10.februārī plkst.09:23 Garkalnes novadā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli CHRYSLER TOWN CONTRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Vidzemes šoseju no Vangažu puses Rīgas virzienā ar ātrumu 126 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 122 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci „STALKER DUAL" Nr.095493. Ar administratīvā pārkāpuma protokolu transportlīdzekļa vadītājam uzliks naudas sods 55 EUR apmērā. Minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta devītās daļas.

Latvijas APK 149.^{8} panta devītajā daļā noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecdesmit piecu *euro* apmērā.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ vadīja transporta līdzekli ar ātrumu 126 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h (Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 122 km/h).

Braukšanas ātruma ievērošanas kontrole ar šim nolūkam paredzētajām mērierīcēm saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{4} pantu ir ekskluzīva ceļu policijas kompetence.

Tādējādi braukšanas ātruma kontroles rezultāts ir uzskatāms par leģitīmu, ja kontroli veica policijas amatpersona ar braukšanas ātruma mērīšanai derīgu ierīci.

Konkrētajā lietā sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa ātrums tika fiksēts ar ātruma mērierīci „Stalker Dual" Nr.095493. Saskaņā ar Latvijas Nacionālā metroloģijas centra verificēšanas sertifikātu Nr.E0071V14, radars „Stalker – Dual Nr.095493 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu līdz 2015.gada 16.janvārim.

Tādējādi ātruma mērierīce „Stalker Dual" Nr. 095493 atbilst normatīvajos aktos noteiktajām mērierīču tehniskajām prasībām un ar to fiksētais ātrums ir atzīstams par leģitīmu.

Lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti konkrētā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā, kā arī nav konstatēti apstākļi, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu ieinteresēti apturēt tieši sūdzības iesniedzēja vadīto transportlīdzekli un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu personīgu motīvu dēļ. Tiesa uzskata, ka policijas darbinieku nostiprinātiem pierādījumiem, kas iegūti, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu klāsts nav nepieciešams.

Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka lietā nav ziņu, kas dotu pamatu apšaubīt lietā iegūtos pierādījumus. /pers. A/ paskaidrojumi uzskatāmi par centieniem izvairīties no administratīvās atbildības. Sūdzības iesniedzēja izteiktie argumenti balstīti uz deklaratīviem apgalvojumiem, kuri nav pamatoti ar likumā noteiktā kārtībā nostiprinātiem pierādījumiem. Turklāt sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē paskaidroja, ka sūdzībā norādīti viņa pieņēmumi.

Tiesa pievienojas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmumā Nr.681 izklāstītajiem motīviem un argumentiem, tādēļ, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešās daļas nosacījumus, atkārtots argumentu izklāsts spriedumā netiek atspoguļots. Lēmums atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Tiesa uzskata, ka piemērojot sodu, ir ievēroti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta noteikumi un uzliktais sods atbilst vispārējiem sodu piemērošanas principiem.

Ņemot vērā minēto, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014. gada 24.marta lēmums Nr.681 ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata, savukārt /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, 289.[13] pantu tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014. gada 24.marta lēmumu Nr.681 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma sastādīšanas dienas – 23.01.2015. –, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese I.Risberga